

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΘΡΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΘΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν ταῦθα ἔτησία Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Οἱ λύκοι τὴν ἀνεμοζάλην ἀνέμενον.

Τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ συμβάντα κατὰ τὸ ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου καὶ τὴν ἐπιούσαν διεδόθησαν καὶ ἐν ταῦθα, ἐξ ἰδιωτικῶν ἴσως πηγῶν, ἀλλὰ πάντοτε παρεϊχον ἀμφιβολίας, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι λαὸς εὐγενὴς καὶ μεγαλόψυχος ἠδύνατο ἐν τῇ δικαίᾳ παραφορᾷ του νὰ λησμονήσῃ τόσον πολὺ τὴν θέσιν του, ὥστε νὰ ἀσπασθῇ ἀρχὰς στασιώδεις, καὶ νὰ προβῇ εἰς πράξεις ἀληθῶς βανδάλους καὶ πρωτοφανεῖς, κατὰ ἀθῶων τέκνων καὶ ἐντίμων οἰκοδεσποινῶν ἐπιτεθέμενος. Δυστυχῶς ὅμως αἱ ἐφημερίδες τῆς πρωτεύουσας, ἐκτενῶς τὰ πάντα ἐκθέμενοι, πλείονα τῶν ὄσων διεδίδοντο ἀνεκοίνωσαν ἡμῖν, ἰσχυρίζομενοι ὅτι οὐχὶ οἱ ἐχέφρονες πολῖται, ἀλλ' ὁ συρφετὸς καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις θεσιθῆραι προέβησαν κατ' ἀρχὰς εἰς εἰρηνικὴν διαδήλωσιν, ἣν ἐμμεταλλευόμενοι ἄνθρωποι τὸ πλεῖστον ἐστιγματισμένοι παρέτρεψαν τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ, καὶ διὰ στασιαστικῶν καὶ ἀναρχικῶν ψήφισμάτων, προσέτι δὲ καὶ διὰ δημαγωγῶν φιλοταράχων παρέσυραν αὐτὸν εἰς ἐγκληματικὰς πράξεις, ἐξ ὧν προήλθεν ἡ ἐνοπλος ἐπίθεσις ἐκατέρωθεν, τῆς ἐξουσίας δηλονότι καὶ τῶν ὀπλοφόρων τοῦ λαοῦ, ὁ θάνατος δὲ καὶ τὰ τραύματα εἰς δεκάδα περίπου ἀθῶων ἴσως ἀνθρώπων. Τὰ ἀξιοθρήνητα ταῦτα συμβάντα ἡ ἡμετέρα κοινωρία ἀπεδοκίμασε μετὰ φρίκης καὶ ἀποτροπιάσεως, καθόσον ἐγένετο κατάχρησις τοῦ ὑπὸ τοῦ συντάγματος κεχορηγημένου τοῖς Ἑλλησι δικαιώματος, τοῦ συνέρχεσθαι καὶ εἰρηνικῶς ἐκδηλοῦν τὰ ἑαυτῶν φρονήματα. Πταίουσιν ἀληθῶς εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας αἴφνης εἰς τὸ εἶναι τὸν σύλλογον τοῦ «Δικαίου» παραγαγόντες, καὶ οἱ ἐλπίσαντες ὅτι τὸ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ἐκδοθὲν ψήφισμα ἐξησφάλιζεν αὐτοῖς τὴν ἐξουσίαν, τὴν κατάλυσιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τῶν Οἰκουμενικῶν, ὧν ἡ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον σιωπῇ, σιωπῇ ἀδικαιολόγητος, ἔδωκε τόσον ἰσχυρὸν δικαίωμα ἅπασιν τοῖς Ἑλλησι νὰ νομίζωσιν αὐτοὺς αἰτίους τοῦ ναυγίου τῶν πόθων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εὐτυχῶς ἀπεκαλύφθη ὅτι ἅπανα ἡ σικνή αὕτη ἔξωτερικῶς μὲν ἔφερε τὸν χαρακτῆρα εὐγενούς τοῦ λαοῦ τῆς πρωτεύουσας ἀγανακτήσεως, ἐσωτερικῶς δὲ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀναρχίας, τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ καὶ τῆς καταλύσεως τῶν καθοστώτων. Δικαίως ἀρα καὶ ὁ Τύπος καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεδοκίμασε τὸ κίνημα τοῦτο, ὅπερ εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ. Διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ πολέμου πολυπληθεστάτῃ ἐκ πεν-

τακισχιλίων πολιτῶν ἔλαβε χώραν τὴν 17ην μεσοῦντος καὶ ἐν ταῦθα, ἀλλ' ἦτο εὐγενὴς καὶ ἀξιοπρεπεστάτη καὶ τοιαύτη, οἷαν ὁ θεμελιώδης νόμος ἀναγράφει. Ὅταν οἱ προϊστάμενοι τῶν τοιούτων διαδηλώσεων ἐμπνέωνται ὑπὸ τῶν ἀγνωσάτων ὑπὲρ Πατρίδος αἰσθημάτων, καὶ οὐχὶ ὑπὸ χαμερπῶν καὶ φιλόρχων σκέψεων, ἀδύνατον εἶναι νὰ περιμένῃ τις ἀπὸ τοιούτων προσώπων βανδάλους πράξεις καὶ ἀγενεῖς ἐπιδείξεις. Διὰ τοῦτο συγχαίρομεν τοῖς Ἑρμούπολίταις.

Ἐκ τῆς «Παλιγγενεσίας» ἐρανίζομεθα τὰ ἐπόμυνα :

Ὁ σκοπὸς ἀποκαλυπτόμενος.

Οἱ ἐργάται τῶν προχθεσινῶν κινήματων ἀποκαλύπτουσι δημοσίᾳ ὃν προέθεντο σκοπὸν ἐμμεταλλευόμενοι τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν λύπην τοῦ ἔθνους. Ἐδημοσίευσαν τὴν κυριακὴν ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι καὶ χθὲς διὰ τοῦ «Λαοῦ» ψήφισμα ἀνυπαρξικοῦ συλλόγου. Ἐν αὐτῷ καταφαίνεται προδήλως ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Τὸ ψήφισμα ἀναδημοσιεύομεν, ὅπως ἴδωσιν οἱ ἄνθρωποι τί ἤθελον καὶ τί ἐξήτουν ὀλίγοι τινὲς παρασύροντες τοὺς ἀπλουστέρους καὶ παραμορφόντες τὰ πράγματα. Τοῦ ψήφισματος τούτου μέρος ἀνεγνώσθη πρὸ τοῦ πανεπιστημίου ὑπὸ τοῦ κ. Φλογαίτου μετὰ τοὺς λόγους τῶν κυρίων Συνοδικοῦ καὶ Πονηροπούλου.

α' Ὁ σύλλογος τοῦ δικαίου

Κατόπιν τῆς σημερινῆς πανδήμου διαδηλώσεως λαβῶν ὑπ' ὄψιν τὸ κρίσιμον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ἀκροσφαλὲς τῆς πολιτείας συνήλθεν ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει, ὅπως διασκεφθῇ περὶ τῆς ἀνορθώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων πραγμάτων τῆς πολιτείας, καὶ μετὰ πολὺν χρόνον συζητήσιν παμψηφεί ἀποδεχόμενος :

1) Ὅτι ἡ χλευαστικῶς ὀνομασθεῖσα οἰκουμενικὴ κυβέρνησις, τὴν ἀποστολὴν τῆς παραγνώρισασα καὶ τὸν λαὸν ἐπὶ ἐννέα μῆνας ἐφενάκισε καὶ τὸν Ἑλληνισμόν ἐπρόδοσεν

2) Ὅτι οἱ ἀποτελέσαντες τὴν λεγομένην αὐτὴν οἰκουμενικὴν κυβέρνησιν Κουμουνδούρος, Δεληγεώργης, Ζαῖμης, Τριχούπης καὶ Δελιγιάννης, τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων παραγνώρισαντες καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ τόπου ἐμμεταλλευθέντες, κατεστάθησαν ἀνάξιοι τοῦ λοιποῦ πάσης ὑπολήψεως καὶ ὑποστηρίξεως

3) Ὅτι ἐκ τῆς ἀσυγγνώστου βραθυμίας αὐτῶν τὸ ἔ-

θνος και ὁ ἑλληνισμὸς ἅπας σήμερον πενθυρορεῖ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρησιμωτάτου χρόνου πρὸς διεκδικησιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαιοματίων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὴν δουλείαν τοῦ τυράννου ὁμοφύλων καὶ ἀδελφῶν του, καὶ

4) Ὅτι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ περιφανοῦς πολίτου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ αἰοιδίμου Δημ. Βούλγαρη, ὁ διάδοχος ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐκείνου κόμματος, ὁ ἥρωας Δημ. Γρίβας εἶναι ὁ μόνος ὅστις δύναται, ἐν ταῖς σημεριναῖς τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος περιστάσεσι, καὶ τὴν τάξιν νὰ συγκρατήσῃ καὶ τὰ κακῶς κείμενα ν' ἀνορθώσῃ.

Ψηφίζει :

1) Ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις τοῦ κ. Κουμουνοῦρου ὡς συνέχεια ἐκείνης τῶν οἰκουμενικῶν εἶναι προδοτικὴ καὶ ἀνίκανος.

2) Εὐχεται ὅπως ἴδῃ λαμβάνοντα τὴν διοίκησιν τοῦ κράτους τὸν συνετὸν καὶ ἀτρόμητον ἀντισυνταγματάρχην Δημήτριον Γρίβαν μετὰ τῶν φίλων τοῦ αἰοιδίμου Βούλγαρη, καὶ

3) Νὰ διαλυθῇ ἡ οὕτω βαρβρόνεις ἐνεστῶσα βουλή καὶ συνέλθῃ ἄλλη ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ λαοῦ, ὅπως παραπέμψῃ εἰς δίκην καὶ τιμωρηθῶσιν οἱ προδόσαντες τὸν ἑλληνισμὸν καὶ ταπεινώσαντες τὴν φιλαυτίαν τῆς Ἑλλάδος Κουμουνοῦρον, Δεληγεώργην, Ζαῖμην, Τρικούπην καὶ Δεληγιάννην.

Ἡ παρούσα τυπωθῆτω καὶ δημοσιευθῆτω τὴν πρωτῆν τῆς αὔριον δι' ἐκτάκτου παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος τοῦ συλλόγου «ΔΙΚΑΙΟΝ»!

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰανουαρίου (ὥρα 10 μ.μ.) 1878.

Προκήρυξις συλλόγου «Ῥήγας».

Ὁ πολιτικὸς σύλλογος «Ῥήγας» ἐδημοσίευσεν προχθὲς προκήρυξιν, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς : «Λαε! Αἱ τῆς χθὲς σκηναί, μέλλουσαι ἴσως νὰ ἐπαναληφθῶσι καὶ σήμερον σπουδαιότεραι, ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντα πολίτην τὸ καθῆκον νὰ υψώσῃ τὴν φωνὴν καὶ νὰ καταδείξῃ τὸ βάρβαρον εἰς ὃ ὠθοῦσι τὴν πατρίδα οἱ ἐργάται τοῦ σκότους, οἱ πᾶσαν περιστάσιν ἐκμεταλλεῖσθαι, ὅπως δεσπόσωσιν ἔστω καὶ ἐπὶ ἐρείπιων... Σήμερον ὅτε τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα περιέρχεται εἰς θέσιν εἴπερ ποτε σπουδαίαν καὶ κρίσιμον πᾶς ὁ ζητῶν ν' ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν σου ἀπὸ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ νὰ τρέψῃ αὐτὴν εἰς ἐσωτερικά, ἅτινα εἶναι πάντοτε καιρὸς νὰ λυθῶσι, δὲν ἐπιδιώκει τὸ ἰδικόν σου μεγαλεῖον, ἀλλὰ ζητεῖ πρὸς ἴδιον συμφέρον νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν ἀγανάκτησίν σου. Σοὶ καταγγέλλομεν τὴν κατὰ τῶν δικαιοματίων καὶ τῆς ἐλευθερίας σου συνωμοσίαν ταύτην. Ἐσο δὲ ἀγρυπνος ὅπως μὴ ἡμέραν τινὰ ἀντὶ ἐλευθερωτῆς τῶν ἀδελφῶν σου ἐξυπνήσῃς εἴλω, δεδεμένος δι' ἄλύσεων, ἅς ματαίως ἐπὶ πολλὴν ἴσως χρόνον θὰ προσπαθῆς ν' ἀποτανάξῃς... Αἱ θορυβώδεις διαδηλώσεις, ἐν αἷς οὐδέποτε ὑπερισχέει ἡ ψυχρὰ κρίσις, ἀλλὰ μᾶλλον αἱ καταχθόνιοι ἐνέργειαι τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ σὲ ἀποπλανήσωσι, δὲν συντείνουσιν εἰς τοῦ προγράμματός σου καὶ τῶν πόθων σου τὴν πραγμάτωσιν.

Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ Α. ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ.

Συνεδρίασις 16ης Ἰανουαρίου 1878.

Ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐκθέτων τὰς τοῦ σαββάτου καὶ τῆς κυριακῆς παραγὰς εἶπε περίπου τὰ ἐξῆς : «Ἐξελθόντες προχθὲς ἀπὸ τὸ βουλευτήριον μετὰ τοῦ κ. Ζαῖμη

μᾶς ἠκολούθησαν διάφοροι πολῖται· ἅμα δὲ ἔφθασα μέχρι τοῦ ὑπουργείου διάφοροι φωναὶ ἠκούσθησαν ἀπὸ τοὺς παρακολουθούοντας «ζήτω ὁ πόλεμος». Αἱ φωναὶ αὗται ὄντως, συνεκίνησαν καὶ ἐμέ, καὶ ἠσθάνθην ὅτι ἐξήρχοντο ἀπὸ καταλυπομένης καρδίας, ὅπως ἦτο καὶ ἡ ἰδική μου διὰ τὴν εἶδησιν, καὶ μέχρι τοῦ σημείου αὐτοῦ ἀναγνωρίζω καὶ ἐκτιμῶ τὴν συγκίνησιν καὶ τὰς φωνὰς ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Ἦλπιζον δὲ ὅτι ἐν τῇ εἰρηνικῇ κατ' ἀρχὰς διαδηλώσει δὲν ἤθελεν εὐρεθῆ ἄνθρωπος τολμήσαν νὰ ποιήσῃ κατάχρησιν τῆς γενικῆς καὶ πατριωτικῆς αὐτῶν συγκινήσεως, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὅλοι εὐρισκόμεθα, καὶ εὐρισκόμεθα δικαίως. Ἄλλ' αἴφνης ἠκούσθη ὅτι ἡ διαδήλωσις ἐτρέπη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τρικούπη, τοῦ κυρίου Ζαῖμη εἰς τὰς τῶν πρώην συναδέλφων μου ὑπουργῶν καθὼς καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μου, καὶ ἤρχισαν ἔργα ἐγκλήματος καὶ βανδαλισμοῦ. Ὁμολογῶ, κύριοι, ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠσθάνθην λύπην καὶ ἀγανάκτησιν, διότι διευθύνων τὴν κυβέρνησιν ἐπλανήθη καὶ δὲν εὐρέθη ἐτοιμος νὰ ἐμποδίσω τὰ κακουργήματα ταῦτα. Ταῦτα συνέβησαν τὸ σάββατον. Τὸ ἑσπέρας δὲ πολλαχόθεν μοὶ ἤλθον πληροφορίαι πολλαὶ ὅτι τὴν ἐπιούσαν ἤθελον ἐπαναληφθῆ τὰ ἐγκλήματα ταῦτα, ὅτι ἄνθρωποι τινες ἐκμεταλλεῖσθαι τὴν εὐγενῆ ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ, ἤθελον νὰ στρέψωσι ταύτην πρὸς πολιτικὸν σκοπόν.

Ἐπὶ ὄντι, κύριοι, ἡ πρώτη ἀνέτειλεν, οὐχὶ πλέον φέρουσα τὸν τύπον τῆς ἐκφράσεως τῆς εὐγενοῦς ἀγανακτικῆς, ἀλλὰ πάλιν περὶ ἐξουσίας, οὐχὶ ἐκδήλωσιν περὶ πολέμου καὶ πατρίδος, ἀλλ' ἐπιθυμίαν περὶ σφαγῶν. Ἔφερε καθαρῶς ἐπαναστατικὸν χαρακτῆρα· αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ στρατὸς εἶχον διαταγὰς νὰ ἐφαρμόζωσι τὸν νόμον παραγγεληθέντες νὰ διαλύωσι τὰς συναθροίσεις καὶ νὰ περιστέλλωσι τοὺς ἀτακτοῦντας.

Καὶ πράγματι οἱ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ συναθροισθέντες διελύθησαν ἡσυχῶς, ἀλλ' οἱ ἐκ Πειραιῶς ἐρχόμενοι ἀνανέωσαν τὸ κακόν. Δις καὶ τρις ὁ στρατὸς τοὺς διέταξε νὰ διαλυθοῦν, ἀλλ' οὗτοι ὑβρίζαν, ἔριψαν λίθους καὶ ἐπουροδόγησαν κατὰ τοῦ στρατοῦ.

Ταῦτα ἐν ὀλίγοις καὶ ἄνευ περιστροφῶν ὑποβάλλων ἐνώπιον τῆς βουλῆς ἵνα ἀποφασίσῃ ἂν καλῶς ἐπράξεν ἡ κυβέρνησις ὅπως ἐπράξεν καὶ ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς, ἐν ὅσῳ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ μείνωμεν ὑπουργοὶ θέλομεν πράξῃ, ἢ ὄχι, θέλομεν κτυπήσει τὴν ἀταξίαν (ἐπιδοκιμασίαι ἀπάσης τῆς βουλῆς).

Μετὰ τὸν κ. Κουμουνοῦρον ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Ζαῖμης εἰπὼν ἐν συντόμῳ τὰ ἐξῆς :

«Μετὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀφήγησιν τῶν βανδαλικῶν πράξεων δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τι. Ὁφείλω ὅμως νὰ ὁμολογήσω, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκόν του μετὰ φρονήσεως καὶ ἀνεφάνη ὑπουργεῖον τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς. Πρέπει δὲ ἡ κυβέρνησις νὰ ἐνισχυθῇ εἰς τὴν περαιτέρω ἐνέργειάν της λαμβάνουσα τὴν ὑποστήριξιν τῆς βουλῆς. Διὰ ταῦτα συμφωνῶν μετὰ τοῦ ἀξιοτιμοῦ κ. Τρικούπη ὑποβάλλω τὴν ἐξῆς πρότασιν. Ἡ βουλή ἐπιδοκιμάζουσα τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα λυπηρὰ γεγονότα ἐνέργειαν τοῦ ὑπουργείου, πέποιθεν, ὅτι διὰ τῶν δραστηρίων αὐτοῦ μέτρων θέλει προασπίσει τὸ καθεστῶς καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν».

Μετὰ τὸν κ. Ζαῖμην ὠμίλησεν ὁ κ. Πετσάλης. Δὲν ἐπιδοκιμάζω, εἶπε, τὰ γεγονότα. Ἡ κυβέρνησις βεβαίως ὀφείλει νὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν της ἀπέναντι τῶν ἀτακτησάντων. Προτείνω δὲ ἡ βουλή νὰ προβῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Φιλήμων εἶπεν ὅτι ὡς βουλευτὴς Ἀττικῆς δηλοῖ ὅτι ὁ διαπράξας τὰς βανδαλικὰς πράξεις τοῦ σαββάτου λαός, δὲν ἦτο λαός τῶν Ἀθηναίων. Ὁ λαός συνίσταται ἐκ τῶν ἐργατῶν, τῶν βιομηχάνων, τῶν ἐμπόρων, καὶ οὐδένα εἶδεν ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀπαρτί- ζουσι τὸν λαόν.

Μετὰ τὸν κ. Φιλήμονα εἶλασε τὸν λόγον ὁ κ. Ἀν. Μαυρομιχάλης ὑποστηρίξας τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πετσάλη.

Τὸν κ. Μαυρομιχάλην ἀντέκρουσεν ὁ κ. Ἀθ. Πετμεζᾶς εἰπὼν ὅτι ἤδη γενομένης τῆς εἰρήνης, πάντες συνεκινήθησαν. Ἡ πρώτη δὲ ἐξέγερσις ἦτο τῳόντι ἀποτέλεσμα εὐγενούς αἰσθήματος, ἀλλὰ τὴν ἐξέγερσιν ταύτην πάθη ποταπὰ, μικροὶ καὶ ταπεινοὶ τὴν ἐξέτερεψαν εἰς ὀχλαγωγίαν, θελήσαντες νὰ ἀφαιρέσουσιν τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους καὶ νὰ τὴν λάβωσιν αὐτοί. Ἐὰν οἱ ὑπουργοὶ ἔσφαλον, θὰ τιμωρηθῶσιν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίας (εὐγε!) Ποιοὶ ἦσαν, κύριοι, οἱ πρωταίτιοι οἵτινες ἐπετέθησαν κατὰ τῶν οἰκιῶν; Εἰς χασάπης καὶ εἰς πλαστογράφος (εὐγε!) Ἀπὸ μετὰξὺ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ βασιλέως ὑπάρχει ἡ κυβέρνησις τί ἐπεδεικνύοντο ἐνώπιον τοῦ παλατίου; (ὠραία!) Ἐν τέλει, εἶπε, πρέπει νὰ περιβάλωμεν τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις μὲ ὅλην τὴν δύναμιν ἣν πρέπει ὅπως διεξέλθωμεν τὰς παρούσας περιστάσεις.

Μετὰ ταῦτα λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Κορωνάιος διηγούμενος πῶς ὁ λαός τῷ ἀνέθηκε τὴν ἐντολήν νὰ ὀμιλήσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ὅτι διὰ τῆς ὀμιλίας του πρὸς τὸ πλῆθος συνέτεινε εἰς τὴν διάλυσιν αὐτοῦ.

Μετὰ τοῦτον ἀνέβη ὁ κ. Τρικούπης εἰπὼν ἐν συντόμῳ τὰ ἐξῆς· «Κατέκριναν δύο ἀξιότιμοι προκηρορεύσαντες τὸν πρωθυπουργόν, ὅτι ἐζήτησε παρ' ἡμῶν ψῆφον ἐμπιστοσύνης» ἀλλὰ, κύριοι, ἐγὼ ἔρχομαι εἰς τὸ βῆμα ἵν' ἀποτείνω εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ἐπὶ τούτῳ τὸν μεγαλήτερον τῶν ἐπαίνων. Ἀριστα ἐνόησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους, πρόκειται ν' ἀποκηρυχθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς τὸ γενόμενον κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας καὶ νὰ πιστοποιηθῇ ἐνώπιον τοῦ κόσμου, ὅτι εἶναι τοῦτο ἔργον κακούργων καὶ οὐχὶ ἔργον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

«Ἡκούσατε ἐντεῦθεν, ὅτι εὐγενὴς ἀγανάκτησις τοῦ λαοῦ ἐξεδηλώθη διὰ τοῦ τρόπου, τοῦ ὁποίου παρέστημεν μάρτυρες· ὄχι, κύριοι, ἡ εὐγενὴς ἀγανάκτησις τῶν λαῶν δὲν ἐκδηλοῦται διὰ κακούργημάτων· ἡ εὐγενὴς αὐτῶν ἀγανάκτησις ἐκδηλοῦται δι' ἔθνικῶν ἔργων. Ἡ Ἑλλάς, κύριοι, διατρέχει κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὸν κίνδυνον νὰ ὑποστῇ τὴν μεγίστην ἔθνικὴν ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἣτις ἀπειλεῖ καὶ αὐτὴν τὴν καταστροφὴν αὐτῆς ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ Ἑλλάς, πρὸ πάντων δέον νὰ καταλάβῃ θέσιν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐν τάξει μεγίστη νὰ εἴπῃ τὰ δίκαια τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὀλοκλήρου, τοῦ ὁποίου τὸ βασιλείον εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος.

«Μετὰ τοιαῦτα γεγονότα ἔπρεπεν ἡ βουλὴ ἀμέσως νὰ συνέλθῃ, ἵνα βεβαιώσῃ, ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα ἀποδοκιμάζονται παρὰ πάντων ἡμῶν, τοὺς ὁποίους ἅπασαι αἱ ἐπαρχίαι τῆς Ἑλλάδος ἀπέστειλαν ἐνταῦθα διὰ νὰ ἐκπροσωπήσωσι τὴν ἰδέαν ὀλοκλήρου τοῦ βασιλείου· δὲν λέγω δὲ τοῦτο διὰ νὰ κάμω διάκρισιν μετὰξὺ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηναίων.

«Ἡκούσαμεν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι δῆθεν δὲν δύναται ν' ἀποφανθῇ ἡ βουλὴ ἐπὶ τοῦ θέματος, ἔχει ἀνάγκην πληροφοριῶν παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Αὐτὸ τοῦτο πρέπει νὰ διαψεύσωμεν· πρέπει νὰ διατρανώσωμεν, ὅτι

οὐδεμιᾶς ἔχομεν ἀνάγκην πληροφορίας, ὅτι εἶναι μεγίστη ὕβρις κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ πιστεύσωμεν καὶ ἐπὶ μίαν κἂν στιγμὴν, ὅτι τὰ γενόμενα ταῦτα εἶναι ἔργον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

«Κύριοι, δὲν ἔρχομαι νὰ ὀμιλήσω ἤδη ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ πεπτωκότος ὑπουργοῦ· τοιαύτη συζήτησις πρέπει νὰ γεινῆ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ καὶ βεβαίως δὲν εἴμεθα ἡμεῖς ἐκείνοι, οἵτινες ν' ἀποφύγωμεν τὴν δημοσίαν συζήτησιν, καὶ οἵανδῆποτε εὐθύνην. Θὰ δώσωμεν πλήρεις τὰς εὐθύνας· δὲν ἔχομεν δὲ ἀνάγκην νὰ προσκληθῶμεν εἰς τοῦτο παρ' οὐδενὸς καὶ προνοῦμεν, ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῶν εὐθυνῶν παρ' ἡμῶν θὰ ἦναι ἡ δικαιολόγησις ἰσῶς καὶ ἡμῶν καὶ τοῦ ἔθνους. Θὰ ἦτο εὐτύχημα, ἂν αἱ δυσχέρειαί, εἰς ἃς περιέστη τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀπεδεικνύοντο ἔργον ὀλίγων μόνον ἀτόμων, ἔστω καὶ ἡμῶν· ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι τοῦτο θ' ἀποδειχθῇ· θ' ἀποκαλυφθῶσι τῳόντι μεγάλαι ἐλλείψεις, καὶ πρέπει ν' ἀποκαλυφθῶσι, διότι ἡ γνώσις τῶν ἐλλείψεων θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὰς σκοπίμους ἐνεργείας.

«Πρέπει λοιπὸν νὰ μᾶς ζητήσητε εὐθύναι καὶ τὰς εὐθύναι ταύτας θέλομεν σᾶς δώσει· ἀλλὰ πρέπει πρὸ πάντων νὰ ἐξετάσητε τὰ αἷτια τῆς σημερινῆς καταστάσεως καὶ νὰ ἐμφορῆσθε τῆς πεποιθήσεως, ὅτι εἶναι πάντοτε καιρὸς ἐνεργείας εἰς τὸν διαγινώσκοντα τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἀπόφασιν ἔχοντα νὰ ἐργασθῇ ἀνεκδότως κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις αὐτῆς, ὅτι καὶ σήμερον εἰς οἵανδῆποτε θέσιν καὶ ἂν εὐρίσκειται, ἀτυχεστάτην ἀληθῶς θέσιν, τὸ ζήτημα τὸ ἑλληνικόν, εἴμεθα πάντοτε ἐν καιρῷ, ἵνα σώσωμεν τὸν ἑλληνισμόν· ἀλλὰ διὰ νὰ δηνηθῶμεν καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τῷ ἀμέσῳ πρὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τῷ ἀπωτέρῳ νὰ ἐργασθῶμεν ἐπιτυχῶς, ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν διαταραχθεῖσαν δημοσίαν τάξιν καὶ τὸ καθεστῶς.

«Δόσατε λοιπὸν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν ψῆφον, ἣν σᾶς ζητεῖ, ἵνα δυναθῇ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς τάξεως, διότι μόνη ἡ τάξις δύναται νὰ μᾶς θέσῃ εἰς τὴν προσήκουσαν περιωπῆν ἵνα παραστῶμεν ὡς ἐμπρέπει εἰς τὸ ἔθνος ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης καὶ διεκδικήσωμεν τὰ δικαιώματα τοῦ ἑλληνισμοῦ».

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Τρικούπη ὁ κ. πρόεδρος θεωρεῖ περαιωμένην τὴν συζήτησιν καὶ θέτει εἰς ψηφοφορίαν τὰς εἰς τὸ προεδρεῖον ὑποβληθείσας δύο προτάσεις τῶν κυρίων Ζαΐμη καὶ Τρικούπη ἔχουσαν οὕτω·

«Ἡ βουλὴ ἐπιδοκιμάζουσα τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα λιπρὰ γεγονότα ἐνεργείαν τοῦ ὑπουργείου, πέποιθεν ὅτι διὰ τῶν δραστηρίων μέτρων αὐτοῦ θέλει προασπίσει τὸ καθεστῶς καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν».

Καὶ τὴν τοῦ κ. Πετσάλη ἔχουσαν ὡς ἐξῆς·

«Ἡ βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεχθέντα προβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν».

Ψηφοφορίας δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Πετσάλη, ἀπερίσθη αὐτή. Ἡ δὲ πρότασις τῶν κ. Ζαΐμη καὶ Τρικούπη ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφων 91 κατὰ 6. Μεθ' οὗ ἡ συνεδρίασις διελύθη περὶ ὥραν 4 μ. μ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Τὰ τῆς Ἀνατολῆς ἀρκοῦντως καὶ σοβαρώτατα ἐθολώθησαν, ἡ δὲ ἐπέμβασις τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ τῆς Κων/πόλεως καὶ τῶν στενῶν θεωρεῖται σχεδὸν ἀρξάμενη. Ἦδη καὶ οἱ λίαν φιλοπόλεμοι τῶν Ἑλλήνων εἰς σοβαρὰς περιπίπτουσι σκέψεις. Πολλὴ δὲ ὑπωπτευόμεθα μῆτι ἀποδεχθῆ μετὰ μικρόν, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Δερόβου συνεστῆ ἐ-

πικληθεῖσα διαγωγή τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θεωρηθῆσιν συνάμα καὶ ἔθνοσωτήριος. Εἶθε ἐπιφωνοῦμεν! Ἀλλήθως ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ ἐγκαταλειμμένη καὶ ἀπροστάτευτος Ἑλλάς ἀδικεῖται. Ἄλλ' ἐὰν παρ' ἐτέρων τὸ ἀδίκημα, ἀνεκτὸν τοῦτο, ἐὰν δὲ παρ' ἡμῶν αὐτῶν, εἴτε διότι ἐδείχθημεν ἀδρανεῖς εἴτε διότι ἠθέλομεν σπεύσειν, τοῦτο ἤθελεν ἦναι ὡς καὶ εἶναι ἀνυπόφορον. Ἦδη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκ τῶν διαδηλώσεων τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν γινώσκει ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος σπαργᾷ πρὸς πόλεμον, ἔτοιμον εἰς πᾶσαν θυσίαν. Τοιαύτη καὶ ἡ πολιτικὴ αὐτῆς. Οὐχ ἤττον ἐπειδὴ καθ' ἑκάστην ὥραν ἀλλοιοῦται ἡ φάσις τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διαδραματιζομένων, καὶ ἤδη μάλιστα σοβαρωτάτη καὶ ἀπειλητικὴ ἀποβαίνει ἡ λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἀνάγκη μετὰ δραστηριότητος μὲν νὰ παρασκευάζῃ καὶ ὅ,τι ἕως τώρα ἀπαράσκευον ἔμεινε, μετὰ περινοίας δὲ καὶ προφυλάξεως νὰ ρυθμίσῃ ἕκαστον ἑαυτῆς διάθεμα. Τίς οἶδε τί ἀρὰ γε ἐπιφυλάσσεται ἡ θεία πρόνοια διὰ τὸ ἀτυχές αὐτὸ Ἔθνος; Διὰ τοῦτο εἰς μὲν τὸν Θεὸν ἀναθῶμεν τὰς περὶ αἰσίου μέλλοντος ἐλπίδας ἡμῶν, γενώμεθα δὲ ὅσον ἐνεστί φρόνιμοι, χωρὶς νὰ παύσῃ πᾶσα ἐν μέρους ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων πρόθυμος σύμπραξις, ἀφοῦ, ἄλλαι μὲν βουλαι ἀνθρώπων ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει.

— Ὅτι μετὰ τόσου πατάγου καὶ τηλικαύτης ἀγανακτικῆς ἐποθοῦμεν ἐπραγματοποιήθῃ τέλος πάντων. Τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Κουμουνδούρου οὐδεμίαν καταλείπει ἀμφιβολίαν ὅτι, τραχυνθεισῶν τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεων τῆς Ἑλλάδος, ἐπίκειται ἀμέσως ἡ ρῆξις. Ἦδη ἕκαστος ὀφείλει νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ τὸ κατ' αὐτὸν νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸν κοινὸν καὶ μέγαν τοῦτον ἀγῶνα τὸν προσήκοντα ὄρον.

Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς τοῦ Κράτους.

Εἰδοποιήσατε πλοίαρχους ἐμπορικῶν πλοίων προφυλάξωσιν αὐτὰ ἐξ ἐνδεχομένης ἐχθρικῆς προσβολῆς. Εἰς Ἑλευσινιακὸν κόλπον δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀσφάλειάν τινα.

Ἀθῆναι 20 Ἰανουαρίου 1878.

Ἰ. Πουρῆς Ἑσωτερικῶν

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

— Μετ' εὐχαριστήσεως δημοσιεῖομεν ὅτι ὁ ἀξιότιμος Νομάρχης Κυκλάδων, διατίθει καὶ αὐτὸς τὰς ὥρας τῆς ἀνεσεως του πρὸς ἐποπτεῖαν τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ τόπου. Κατ' αὐτὰς ἐπισκέπτεται τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα τοῦ Δήμου ἡμῶν θηλέων καὶ ἀρρένων μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου, αἱ δὲ ἐπισκέψεις αὐτοῦ γίνονται πολύωροι καὶ μετὰ ἐξακριβώσεως πάντων τῶν ἀφορώντων τὴν δυνατὴν τῶν παιδῶν καὶ κορασιῶν μόρφωσιν, μόνος προκαλῶν εἰς δοκιμασίαν ὄλων τῶν τμημάτων τοὺς σπουδαστὰς καὶ ἀπευθυνῶν αὐτοῖς λεπτομερεῖς περὶ πάντων ἐρωτήσεις. Βεβαίως αὕτη ἡ τοῦ κ. Νομάρχου μέριμνα σκοπὸν ἔχει νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν κατωτέραν ἐκπαίδευσιν τὰς ἀναγκαῖας βελτιώσεις καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐν πολλοῖς ὑπορχουσῶν ἐλλείψεων. Ἐλπίζεται ὅτι, τοῦ καιροῦ συγχωροῦντος, θὰ πράξῃ τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια.

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐγένετο ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἣν ἐξελέχθη παμψηφεί διευθυντῆς τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ πενταετίαν ὁ κ. Ι. Γ. Δούμας. Συγχαίρομεν τῷ βουλευτῇ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Δούμα ἐπὶ τῷ νέῳ τούτῳ ἀξιώματι, δι' οὗ ἐτίμησαν αὐτὸν οἱ μέτοχοι τῆς εἰρημένης Τραπεζῆς ἐπαξίως τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἱκανότητος καὶ τιμιότητος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀσιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 18/30 Ἰανουαρίου. — Ἐπίσημον τηλεγράφημα τοῦ Γκορτζακόφ ἀναγγέλλει ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διεκόπησαν καὶ ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς διετάχθη νὰ ἐπαναλάβῃ συντόμως τὰς ἐχθροπραξίας καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, αὐθημερόν. — Ὁ Δέρβυ εἶπεν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἐπραξε συνετῶς ἀκολουθήσασα πολιτικὴν ἀποχῆς, ὅμως δὲν τῇ παρέχει αὕτη δικαίωμα νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν διανομὴν τῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 19/31. — Εἰς τὸ Ἀγγλικὸν κοινοβούλιον αὔριον ψήφίζεται πρότασις δι' ἧς τίθεται ὁ Ἀγγλικὸς στόλος καὶ στρατὸς εἰς κατάστασιν πολέμου καθὰ παραβάντος τοῦ Κζάρου τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 19/31. — Ὁ Χόβαρτ μετὰ 8,000 ἀφικοντο εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως ὑπερασπίσωσι τὴν θάλασσαν. Οἱ Ῥῶσοι καταλαβόντες τὸν Πύργον καὶ Ῥοδοστόν, προχώρησαν μέχρι Δεδεαγάτς. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐπιβιβάζουσι 4,000 βαρέλια πυρίτιδος.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 19/31. — Μετὰ λόγον Κουμουνδούρου, ἡ Βουλὴ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐψήφισε διὰ ψήφων 121 κατὰ 6 πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ πληρεξουσιότητα ὅπως ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Πρὸς τὸν Α'. Δημαρχικὸν πάρεδρον τοῦ ἡμετέρου Δήμου, κ. Σ. Ῥάλλη, συλληπηθέντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Δήμου τὸν υἱὸν τοῦ αἰοδίου Δ. Βούλγαρη κ. Γεώργιον, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ πατρὸς του, ὁ κ. Γ. Βούλγαρης ἀπήντησε τάδε·

ΑΘΗΝΑΙ 17 Ἰανουαρίου 1878.

Κύριε Δήμαρχε

Τὸ τηλεγράφημα ὑμῶν ὡς ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ τῆς Ἑρμοπόλεως τοῦ θλιβέντος ἐπὶ τῷ ἀκούσματι, ὡς εὐρεστεῖσθε, νὰ μὲ γνωστοποιήσετε, τοῦ θανάτου τοῦ ἐξόχου Πολιτικοῦ Ἄνδρος καὶ μεγάλου τῆς Πατρίδος Πολίτου, Πατρὸς ἐμοῦ, ἀνέγων μετὰ βαθεῖας συγκινήσεως, ἐνσταλάξαν εἰς τὴν τεθλιμμένην καρδίαν μου βάλασρόν τι παρηγορίας ἕνεκα τῆς εὐγενοῦς κρίσεως ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου ἐκεῖνου ἀνδρὸς ὑπὸ τῆς ἐμπορικωτέρας τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλήθως συγκινοῦμαι λαμβάνων πανταχόθεν ἐντός καὶ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος, καθ' ἑκάστην τοιαῦτα ἀνεκτίμητα δειγμάτων λύπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην αὐτοῦ, ἕνεκα τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα μεγάλων ὑπηρεσιῶν του. Σπεύδω ὅθεν, εἰ καὶ ὀλίγον ἀργά, νὰ ἐκφράσω μετὰ σεβασμοῦ πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸν νοήμονα λαὸν αὐτῆς τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου καὶ εὐχαριστίας ἐπὶ τῷ εὐγενεῖ τούτῳ δειγματι τῆς συμπαθείας πρὸς ἐμὲ καὶ τὴν πατρικὴν μου οἰκογένειαν. Τὰ τοιαῦτα δειγμάτων τῆς πόλεως ὑμῶν ὡς καὶ ἄλλων σπουδαίων πόλεων δεικνύουν τὴν νοήμοσύνην καὶ εὐθυκρισίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ μετὰ θάνατον πρὸς τοὺς ἀφιερῶσαντας τὴν περιουσίαν καὶ ὀλόκληρον τὸν βίον αὐτῶν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἡδὴ πασχούσης πατρίδος, καὶ ἐγκαταλείπουσιν ἀνεξάλειπτα δειγμάτων εὐγνωμοσύνης.

Δέξασθε Κύριε τὴν ἔκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς τοὺς Συμπολίτας σας ἐξόχου ὑπολήψεως, μεθ' ἧς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Πρὸς τὸν Δημαρχοῦντα Πάρεδρον Ἑρμοπόλεως Κύριον Σωκράτην Ι. Ῥάλλη

Εἰς Ἑρμούπολιν.